

Bilbo 5

GRENAA

19 51

LEJREN

35.
ÅRGANG

NR. 8

Oct. 1951

SPEJDERNES MAGASIN

Ved lejr bålet

SPEJDERCHEFEN HAR ORDET

Jamboree

Jamboreen i Østrig lå nær ved byen Salzburg, hvor jeg var til international spejderkonference, og et par dage før Jamboreens åbning mødte jeg de første spejdere. De var fra Pakistan i Indien, og jeg fik straks en følelse af, hvor international spejderbevægelsen er. Jeg gik nemlig og svedte i solskinet, men disse indiske spejdere gik med pelshue og tykke sweaters på, og så sagde de endda, at de frøs.

Og da jeg kom ud til lejren, fik man et overvældende indtryk af, at der findes spejdere overalt på jorden, blot ved synet af hudfarverne. Tidligere kunne en »sort« ikke tillade sig at behandle »hvide« som deres ligemænd, men blandt spejdere gælder ingen racefordomme. En knaldsort spejder kom hen og standede mig og mine ledsagere som den naturligste ting og bad os stå stille, mens han fotograferede os. Det, der var det ejendommelige, var ikke, at vi stillede os op til fotografering, men at spejderbevægelsen havde vist ham, at alle spejdere er brødre, ligegyldig hvorfra vi kommer.

Lejrtårne

Østrigerne havde fundet på noget fiktivt ved Jamboreens åbning. Da alle spejderne stod opstillet på paradepladsen, rejste de i en fart et stort lejrtårn for hver Jamboree, der har været holdt, og det pågældende lands flag gik til tops på

tårnet under afsyngelse af de forskellige Jamboreesange; også Danmarks flag blev hejst, for Jamboreen i 1924.

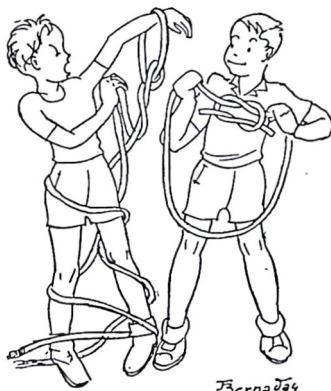
Ganske vist var hullerne til tårnens ben gravet i forvejen, og alle stammer savet til i forvejen. Men de lavede alle surringer og besnøringer, mens vi stod opstillede, og det gik vel nok i en fart. Jeg så senere et af tårnene efter; det var godt arbejde, og de havde fulgt den rigtige metode med ganske få omgange snor til hver besnøring. Det er nemlig ikke mængden af reb, der gør en surring solid; det er et spørgsmål om, hvor rigtigt og hvor stramt det gøres. Det imponerede os alle og viste, hvad man kan nå til, når man træner sig op.

Knob

Jeg var for nogen tid siden ude at sejle i flere dage med en rigtig topsejlskonner, og der fik jeg lejlighed til at opfriske mine knob. De sædvanlige til spejderprøverne kan jeg, som vel også I, slå i mørke, men de mange særlige knob, som søfolk anvender, og hvoraf jeg tidligere har kunnet en del, kneb det med at få frisket op. Men det var uhyre interessant at høre søfolkene fortælle om, hvortil de brugte de forskellige knob, og hvorfor de netop brugte dem og ikke andre. Og der blev en sand kappestrid mellem »passagererne« om, hvem der kunne slå de fleste knob og slå dem hurtigst; og der var mange, der nåede gode resultater.

I København er det måske vanskeligt, men i mange andre byer er det forholdsvis let at få en lods eller en skipper til at lære sig en masse af disse knob. Var det ikke

en ide, at patruljeføreren opsøgte en sådan mand og aftalte at holde et par patruljemøder nede hos ham i havnen, så at I rigtigt kunne lære noget af den slags. Og det er meget morsommere, end I måske tror, at lære sådant noget rigtigt praktisk af en virkelig fagmand.

Berna 1949

Men det var Jamboreen

jeg kom fra. Jeg har tidligere her i vort blad udtrykt håbet om, at det danske Jamboreehold måtte repræsentere os alle på en god og spejdermæssig måde. Og dette håb er ikke blevet skuffet, hvilket vi takker hver eneste af de deltagende spejdere og ledere for.

Ort Houng

Det officielle gæsteskind

Afrejse...

Midt i Østrigs hjerte — det vidunderligt skønne Salzkammergut — afholdtes den 7. verdensjamboree i dagene 3.-13. august. Aldrig har en Jamboree haft en smukkere beliggenhed — hvor man end vendte blikket, mødte man den skønneste natur, bjerge og atter bjerge. For en dansk deltager var alene disse omgivelser nok til at gøre Jamboreen til en strålende oplevelse — og tænk så yderligere mødet og samværet med 16.000 spejdere, repræsenterende 52 nationer fra alle 5 verdensdele....

Knap 200 danske spejdere var vi — 4 troppe fra DDS og 1 fra KFUM-spejderne — og det var 5 fikse troppe, der startede på det store eventyr. Alle de gule spejdere bar røde tørklæder med hvid kant samt rød-hvide strømpeopslag. DSB havde stillet 3 særlige stålwagoner til vor rådighed, og vognene førte os helt igennem til Bad Ischl (hvor de iøvrigt ventede på os til hjemrejsen), så dette bødede lidt på den lange rejse ned gennem Tyskland, fra hjembyerne. De tyske ruinbyer virkede ikke oplivende, og på strækningen gennem det smukke Syd-Tyskland med dets vinbjerge bagte solen ubarmhjertigt og gjorde vognene til rene stegepander. Det var derfor en stor befrielse, da vi i en kølig midnatstime passerede grænsen til Østrig og kort efter rullede ind i festpillenes stad, det strålende Salzburg. Slottet højt over byen var det første, der hilste os. Det lå badet i projektørlys og lignede et rent eventyrslot.

Med det danske Jamboreehold til Jamboree i Østrig

Af Erik Redsted

Efter at vi havde overnattet i toget på Salzburg banegård, gik turen tidligt næste morgen, den 2. august, mod rejsens mål — Bad Ischl. I strålende sol snoede jamboreetoget sig gennem de østrigske bjerglandskaber. Overalt var landsbyer og stationer pyntet med flag og velkomstskilte, og beboerne vinkede hjerteligt til deres »gæster«, der svarede med signalhorn og viftende jamboreestandere. I Bad Ischl skiftede vi over i »Kleinbahn«, et raslende lilleputtog, der dets alder til trods bragte os alle velbeholdne det sidste stykke vej til Aschau — Jamboreens holdeplads.

sammen med sine fremmedartede naboer og genboer.

De danske troppe hævdede sig smukt med deres gedigne og primitive lejrspøt. Høje flagmaster med smældende Dannebrog og fantasifulde tropportaler fortalte, at her lå et lille stykke Danmark, der kunne være sit navn bekendt. En af vore troppe havde til udsmykning hjemmefra medbragt en fantastisk udskåret og bemalet totempæl — I så den på totemhøjen i Grenaa-lejren — og den blev til vor store forbløffelse en kæmpeattraktion, idet den hurtigt viste sig at være den eneste i hele jamboreen! Fra tidlig morgen til sen aften blev den filmet og fotograferet, og utallige forespørgsler måtte besvares. Også andre aflagde hyppige besøg i de danske lejre. Det var de såkaldte Wienerbørn, der sendte mange kærlige hilsener hjem til Danmark via spejderne.

Åbningshøjtideligheden om fredagen var uforglemmelig. Pompøs og dog så enkel. Den indledtes med, at 7 tårne — et for hver af de 7 hidtidige Jamboreer — blev samlet og rejst i en håndevending. Det første symboliserede den 1. verdensjamboree i London, og medens Jamboreesangen fra 1920 blev sunget af et hold engelske spejdere, gled Union Jack til tops på tårnets flag-

På jamboreepladsen

Det 2 km lange og 1 km brede Jamboreeareal lå i en smukt kuverteret dalsænkning omgivet af høje bjerge — en konstant fryd for øjet. 7 Subcamps udgjorde Jamboreen, hver opkaldt efter en østrigsk provins. I modsætning til tidligere Jamboreer blev de udenlandske kontingenter delt op og lagt troppesvis ud i hver sin Subcamp — en glimrende ordning, idet den enkelte trop herved fik et større ansvar som repræsentant for sit land og samtidig kunne leve lejrslivet på en bred og ideel international basis

Et udsnit af Jamboreen — 4. subcamp

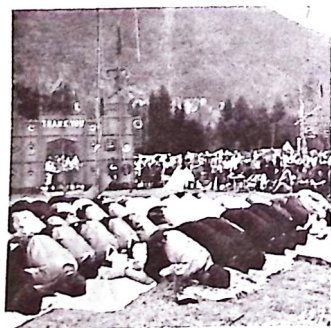
mast. Det andet tårn var for Jamboreen på Ermelundssletten i 1924, danske spejdere istemte dette års Jamboreesang, og Dannebrog folde-
de sig ud. Derefter fulgte det samme sceneri for Arrove Park, Gödöl-
lő, Vogelzang og Moisson, hver gang efterfuldt af tordnende bifald fra de 16.000 spejdere og utallige tilskuere. Til slut kom Jamboree

De danske luer vakte opsigt

Det danske tårn (Jamboree 1924) rejstes

Muhamedanske spejdere i bøn

Bad Ischl. Den smukke og iørefaldende Jamboreesang lød for første gang, fra tårnets top bød lejrchefen, ing. Adolf Klarer på 3 sprog velkommen, hvorefter oberst J. S. Wilson i en tale henvendte sig til spejderne og erklærede den 7. verdensjamboree for åbnet. Det østrigske flag blev nu hejst på tårnet, og de øvrige nationers flag gled samtidig til tops i den kæmpemæssige halvcirkel.

Udmarchen formede sig som en pompøs defilering forbi ærestribunen, hvor bl. a. Lady Olave Baden-Powell sad. Nationerne marcherede i alfabetisk orden, og det første større kontingent var Danmark, der havde fanebrog og 2 bronze-lurer i spidsen. Efter bifaldet at dømme må de danske spejdere have taget sig godt ud, og man så det særsyn, at farvefilmsfotografer smed sig ned på maven for at filme strømpeopslagene på de taktfast marcherende ben!

Jamboree der Einfachkeit

Østrigerne havde beskedent kaldt deres Jamboree for »Jamboree der Einfachheit« — den enkle og jævne Jamboree. Det officielle program var begrænset til et absolut minimum, og nye veje var trådt for at give deltagerne det fulde udbytte af samværet med hinanden. F. eks. var der intet af de selvhævdende konkurrencer nationerne imellem — den eneste officielle konkurrence, som deltagerlandene kunne tilmelde sig, var af næsten symbolsk karakter: brobygning over en lille å, der løb gennem lejrområdet. Derimod kunne troppe og kontingenter indbyrdes spontant aftale en kappestrid, f. eks. sports- og patruljekonkurrencer. En dag indbød Finland således de nordiske lande til en »terræntävling«.

Der var rig lejlighed til at besøge hinandens lejre og stifte nye spejderbenedskaber. Hver aften flammede hundrede af små intime, internationale lejrball, og en uforlignelig stemning herskede over hele lejren. Kun to store fælles lejrball var på programmet, græsskråninger dannede et naturs amphitheater, og i denne kæmpe-gryde sad 15.000 spejdere hoved over hoved. Det 2 meter høje pagodebål blev tændt med fakler af 5 spejdere fra de forskellige verdensdele, og på den store platform foran bålet afløste nationerne hinanden med deres lejrballsunderholdning. Danmark var repræsenteret

1. trops totempæl var den eneste i Jamboreen

ved en gul trop, der optrådte med »lysende køllesving« — hule trækrøller med indlagt batteri og rødt, grønt, gult eller blått lys i spidsen. Som afslutning på det danske nummer sang alle 15.000 tilskuere »My Bonnie« i takt efter det svingende »fyrværkeri« på scenen. Ikke dårligt.

En rundtur...

En rundtur i Jamboreebyen med de 4000 telte sætter fantasien i sving. Overalt knejser fantastisk udsmykkede tårne og portaler, de himmelstræbende master med farvestrålende bannere og flag tager sig usædvanlig smukt ud med de høje bjerge som baggrund. Hver Subcamp har gjort sig anstrengelser for at vise sit ansigt. Subcamp »Tirol« har opført et ægte tyrolerhus — 4 patruljer fra denne landsdel gravede i foråret tømmeret frem fra en lavine og forarbejdede det —, Subcamp »Vorarlberge« — provinsen, der producerer elektricitet — markerer sin indgang med en 12 meter høj »højspændingsmast«, hvortil er anvendt 476 besnøringer, Subcamp »Wien« har rejst sit berømte »Røde tårn«, og så fremdeles. Ligeledes har hver Subcamp foræret sine indbyggere et for landsdelen typisk kendetegn til at bære på uniformen — beboerne i Subcamp »Steinmark« har således en lille sæterbjælde dinglende fra brystslønnen, og man er aldrig i tvivl, når en trop fra denne Subcamp kommer marcherende!

GAMLE

SVARTEN

Alt muligmanden

Refrain.

Gamle Svarten kom - rat på hele verden.

Gamle Svarten, den bedste her i Verden. Når du ikke træver længer venter

grønne kløver-enger på dig min gode gamle venn. Træ nu på komrat for en

vi-ser månen os ve - - - j. Træ nu på komrat du vedat lønnen venter på dig, på din rygg du

ber meg i dalen frem til henne der venter os begge hjem. Træ nu på komrat vis vej til dal og hjem.

2. Vers:

Hoven står muntert med vens sten, hvad gør det om jeger trott og ti-men sa - - - r. Til

henne det går over bjerg og mo ned til stuen i dalens ro, og stjernen lyser vej - en

till vorde lille bo.

Dokumenter

Til øvelser, patruljens eget ter-ræn eller andet kan du få brug for at forvandle et stykke nyt og friskt papir til et gulnet og gammelt dokument. Du kan gøre det på forskellige måder. Det nemmeste er nok at bruge et meget varmt strygejern, som du simpelthen stryger over pergamentpapiret, men gå forsigtigt til værks, så det ikke bliver for brunt. Du kan også give papiret et bad i sort kaffe. Lad papiret suge godt og tør det derefter på et varmeapparat, hvorpå du kan skrive tekst og rive det i kanterne, så det kommer til at se »ældet« ud. Du kan også ordne sagen ved hjælp af et gasblus, men det kræver forsigtighed. Hold papiret i passende afstand over flammerne, og det vil lidt efter lidt gulnes. Husk at anvende svært papir, helst pergamentpapir eller lignende. Når du bruger strygejernet eller gasbluset, må du huske at skrive og tegne på »dokumentet«, inden du opvarmer det.

En alt muligmandæske

Hvis du kan få fat i et gammelt brillefulteral, har du mulighed for at lave dig en alt muligmandæske i lommeformat. Se på tegningen. Det viste eksempel indeholder i stk. notespapir, sikkerhedsnål, synål med tråd, nogle gamle barberblade (godt indpakket), knapper, skille-mønt, tændstikker, blyant, en fiske-snegle, plaster og lidt forbidsmateriale.

På indersiden af låget skrives dit navn og din adresse og indsættes en strygeflade fra en tændstikæske. Med en sådan æske i lommen kan du klare en del ting.

»Jamboree der Einfachheit« gav sine deltagere lejlighed til at nyde Jamboreelivet i fulde drag — og foretage et væld af udflugter i det pragtfulde Østreg. Mange gange var de danske troppe på storslåede hel- og halvdagsture, og der var nok at vælge imellem — hele 15 forskellige udflugter — bl. a. til det 3800 m høje Grossglockner, ishulerne ved Dachstein, saltminerne ved Hallstatt, St. Wolfgang med »den hvide hest« og det 1780 m høje Scharfberg, som man nåede med en pudsigt tandhjulsbane, besøg i Salzburg, Bad Ischl og mange andre vidunderlige steder.

Kun 3 promille af alle verdens spejdere var så lykkelige at kunne deltage i denne Jamboree — dvs. at hver deltager repræsenterede 332 andre spejdere, der måtte blive hjemme. Og til alle disse kammerater har vi Jamboreedeltagere pligt til at viderebringe budskabet om det verdensbroderskab, vi oplevede i Bad Ischl. Om 4 år kaldes der igen til Jamboree, og da kommer chancen for andre til at opleve deres spejdertids højdepunkt.

Erik Redsted,

»Gamle Svarten«

er der næppe en spejder på Lolland-Falster, der ikke kan udenad. Det var »den store melodi« ved Sydhavsdivisionens jamboreette sidste sommer, hvor den blev lanceret af en lille norsk deltager.

Den adskiller sig fra andre sange ved, at man begynder med at synge omkvædet! Derefter følger et lille mellem-spil, så kommer omkvædet igen, et nyt lille mellem-spil og til sidst omkvædet endnu engang. Sydhavsboer vil måske studse over, at melodierne på de to mellem-spil ikke er helt ens, men via deres energiske divisionschef, Eise, har vi fået fat på noderne fra Norge, så denne udgave skulle altså være helt korrekt. Og den er i hvert fald ikke blevet ringere af det!

Jokke

er vældig stolt. Han lærte korpsslejsangen på togrejsen hjem — og synes den er vældig god.

Amerikansk barbering ved lejrbladet

foto. Jan Wiig

En pioner beretter

«Er det vi, eller er det ikke vi?» spurgte pionererne, da de i småhold ankom til pionerlejren. Efter at vi havde travet ad en vej med besynderlige bopladser (der kaldet sommerhuse) på begge sider, stod vi pludselig på et stort, lyngklædt område, hvor der var rejst et par cirkustelte. Ikke underligt at uorienterede grenåborgere senere, da cirkus Belli kom til staden, var lidt i tvivl om, hvorvidt cirkus havde fået lov til at slå sig ned på lejrområdet. Vi så ud over pladsen; »Og det her skal blive til en korpslejr!« Vi var ikke mange pionerer, men det lettede en del, da vi hørte, at C.F.erne fra Tinglev skulle hjælpe os, eller rettere trække det store læs. De udførte alle de større arbejder, men vi lå nu heller ikke på den lade side. Fra 8-18 blev der hamret og savet, slået søm i og lagt besnøringer. 3 gange om dagen blev der gjort en særlig glørværdig indsats; det var, når Gitten og Rolle havde kokkereret og gerne ville skaffe køkkenet af med noget af den gode mad. »Er man spejder... ikke sandt! Ved fyraften kunne vi sætte os ind i teltene og prikke vabler.

Alt gik stød og fredeligt, men så en dag hørte vi drønnende motorstøj og så en støvsky fare rundt på pladsen. Det var Jens, der med pomp og tudehorn for pladsen rundt og inspicerede og godkendte arbejderne.

En skønne morgen måtte vi igen

.... men så en dag kom Jens

GRENAAMINDER

Etnografisk Selskabs ekspedition forsvundet i junglen

Af forskellige overskrifter som denne tegnede det til at blive en spændende skovmandshike, og da vi fik de specielt trykte kort med de mange fremmedartede navne, var vi på det rene med, at der ikke var nogen tvivl om, hvad vi havde gået og gisnet om.

Startordren blev givet søndag nat kl. 0,30 og eftersøgningsholdene begav sig straks ud til biuakkeringspladsen. Det blev en våd nat, endda meget våd. Om morgenen skulle vi bage brød af så simple midler som mel, gær og vand, men det kom vi da over. Det første spor vi så af uransøjerne var en forladt lejrplads og af efterladte kuverter fremgik det, at det var argentinere (der var også en konvolut fra Roskilde, men vi tænkte ganske fornuftigt, at det ikke kunne have nogen særlig betydning). Ved hjælp af røvernes kortskitse nåede vi til næste post indeholdende en såret mand. Han rådede os til at lave sivsko — eller var det snesko?

Ude ved kysten traf vi endnu en mand af ekspeditionen, som ventede på undsætningsskib, dog måtte han kende dybden ca. 25 m fra land, og vi sejlede ud i sejldugsbåde i den saltne sø.

På vor vej fremover mødte vi australiere, som dog var lige så hvide som os under kønrøgen. I en ruin lå endnu en af ekspeditionens medlemmer, død. Det fremgik nu også tydeligt af en seddel, han havde på maven: Død, deata, mort, tot! På en anden post skulle vi lave en kaninfælde til Jim, den sidste af ekspeditionen, da alle hans var blevet ødelagt af banditterne. Hvordan lokker man en kanin ind i en fælde? Jim viste os vej til venligtsindede indfødte, som fortalte os, hvor vi kunne finde en anden hvid patrulje. På vej til de venligtsindede undgik vi med nød og næppe at blive overfaldet af banditterne, som havde slået lejr. De hvide førte os til nogle andre indfødte, som bad os hjælpe dem med at bore ild.

På den sidste post skulle vi gå over en tovbro og nåede trætte, men alligevel glade for at have deltaget i en first class skovmandshike, hjem til Broome City.

nb.

Kriminalmanden siger sin mening!

På Grenålejrens sidste dag fandt jeg tilrettelæggeren af lejrens slutningsopgaver, kriminalbetjent Madsen fra Randers siddende træt og udsult oven på det noksom bekendte pengeskab.

»Nå, hvad synes du om lejren?«

»Fint jo, det var sjovt at være med.«

»Var du tilfreds med tilslutningen til dine opgaver?«

»Jo, der var god tilslutning, særligt til den første og sidste opgave. Da fik jeg en mængde besvarelser.«

Og så er det jeg spørger:

»Har spejderne nu særlige evner til at løse den slags opgaver?«

»Ja, jeg synes at der var gjort mange fine iagttagelser og der var mange gode resultater, særligt ved jalouisidramaet og landpostbudets bratte død — og så må jeg sige, at spejderne viste en nobel og hensynsfuld optræden ved de forskellige opgaver. Overhovedet intet blev ødelagt eller udværet.«

foto. Jan Wiig

På stifinderløb!

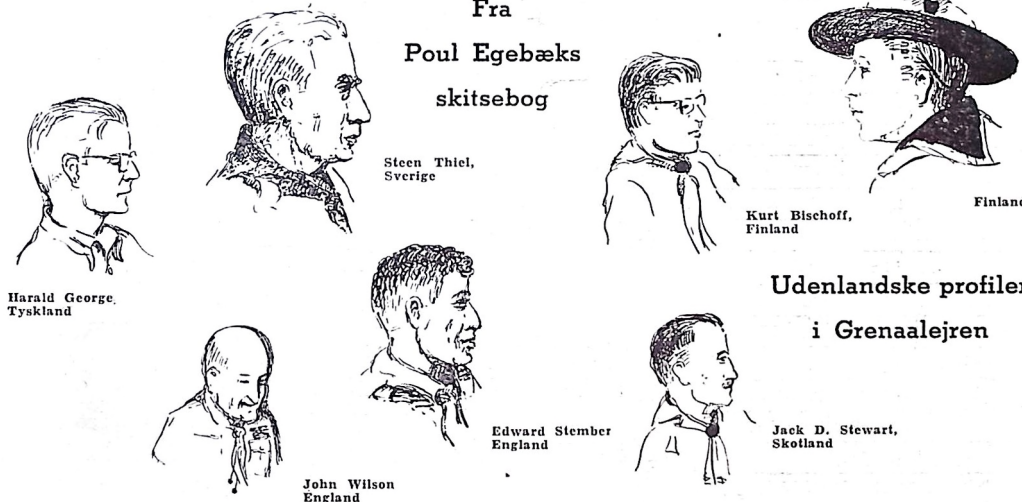
Det øsede ned! Det var mægtigt godt og vådt. Posterne var sjove. Hvad siger I til at svømme ud og hente et kanonslag og antænde det når man kom i land? Man kaster et redningsreb, rammer, og får en pose med en kode på en fiskekrog! Et sted skal man kravle flere meter ind i en stenliste, der er halvt fyldt med vand, og hente en morseopgave. Man svinger sig over en dyb grøft og gennem træer — der er skub på. Hemmelig skrift, afstandsbedømmelse og fart, fart og atter fart langs stranden, igennem skov og vand. Det var et løb for mand-folk!

Troels

Fikse politibetjente

Fra Poul Egebæks skitsebog

Steen Thiel,
Sverige

Harald George,
Tyskland

John Wilson
England

Edward Stember
England

Kurt Bischoff,
Finland

Finland

Udenlandske profiler i Grenålejren

Jack D. Stewart,
Skotland

INDIANISKE TEGN OG SYMBOLER

	MAND: MENNESKELIGHED
	PILEHOVED: ÅRVÅGENHED
	HYTTE: FAST BOSTED
	REGNSKYER: GODE UDSIGTER
	STORT BJERG: OVERFLOD
	KRYDSEDE PILE: VENSKAB
	TORDENFUGL: BUD FRA GUDERNE
	FIRE ALDERSTRIN: BARNDOM, UNGDOM, MIDALDER, ALDERDOM
	DYRESPOR: FORNØJELIG TID
	BJØRNESPOR: GODT VARSEL
	PIL: BESKYTTELSE
	BRÆKKEDE PILE: FRED
	KAKTUSBLOMST: FRIERI
	SLANGE: UDFORDRING
	SOMMERFUGL: EVIGT LIV
	SKYSAMLING: FØRER TIL LYKKE
	MEDICINMANDSØJE: KLOGSKAB
	ØRNEFJER: HØVDING, LEDER
	SOLSYMBOL: LYKKE
	HOVEDBEKLÆDNING: DANS
	KAKTUS: ØRKEN
	TEPEE: MIDLERTIDIGT HJEM
	REGNDRÅBE & SKY: GOD AFGRØDE
	HEST: REJSE
	KLAPPERSLANGE: STYRKE
	SADDELTASKER: REJSE
	KLIPPE: EVIG, BESTANDIG
	CYKLON: KRAFT
	FUGL: UDEN BEKYMRINGER
	PRÆRIEULV: SPOR, VEJ
	PILE: SIKKERHED
	GULDSMED: GODT VAND
	BØFFELØJE: ÅRVÅGEN
	LYN: HURTIG
	EDDERKOP: HELD OG LYKKE
	BØFFELHORN: SUCCES
	FRØ: MOSE, DYND
	REGN: REJS BORT

INDIANERSPROG

To indianerdrenge møder hinanden. Den ene spørger: »Hvad har du oplevet i den sidste tid?« Den anden fortæller ham om det, han har oplevet med sin stamme: »Vi tog i kano nedad floden. Det blev nat, vi slog lejr og var sultne. Derfor lavede vi mad. Vi spiste, drak og gik så til køjs«, osv., fortæller den ene dreng, og siger ikke et ord. Drengene er nemlig fra forskellige dele af landet og forstår ikke hinandens sprog.

Ved at følge anvisningen til højre, kan du også lære de letteste og mest anvendte ord. Se blot nøje på tegningerne, og det vil være en let sag at sætte dig ind i dette sprog.

Du må udelade alle unødvendige ord som »og så, derefter, hvorpå« osv. Flertal laver du ved at tilføje »alle« til ordet. Eks. Vi = jeg alle. Man bruger samme ord både som navneord og udsagnsord, altså »lejr« og »at slå lejr«. I begge tilfælde bruges tegnet for lejr. Til lægsordet sættes bag navneordet. Eks.: »spejder god«.

Hvis du skal spørge om noget, bruger du tegnet for »spørgsmål« (du bevæger din åbne hånd et par gange frem og tilbage foran munden). Når du spørger: »Hvornår skal vi spise, heder det: »Spørgsmål — jeg — alle — spise«.

Ovenstående artikel, skrevet af den tidl. danske spejderfører, William Hillcourt, har vi lånt fra det amerikanske spejderblad, Boy's Life. Tegningerne skyldes Gotfred Mortensen.

Til venstre ser du nogle nyere indianske symboler.

EN HEL HISTORIE MED HÆNDERNE ALENE

JEG	ALLE
KANO	NEDAD
FLOD	NAT
KOM	GØRE
LEJR	SULTEN
SPISE	DRIKKE
GÅ	SOVE

PÅ DYBHAVSEKSPEDITION

jorden rundt med „Galathea” af Torben Wolff.

6. REJSEBREV (fortsat)

Hede og hektiske dage i Calcutta.

Efter bl. a. et meget vellykket trawltrek på 2900 m samt omfattende lysfiskeri i den bengalske havbucht dampede vi nogle dage senere op ad en af deltaarmene på den hellige Gangesflod, op til havnebyen inde i landet, kæmpebyen Calcutta, der med sin uoverskuelighed og overbefolkning, sin strålende rigdom og dybeste fattigdom er et billede på hele Indien, der i dag tumler med disse og mange, mange andre problemer. Besøget i den store, snavede, kogende hede var ikke særlig lysteligt. Dertil var ikke mindst videnskabsmændenes tid i de fire dage alt for sprængfyldte af officielle forpligtelser, så vi opgav på forhånd at få et blot nogenlunde fyldestgørende billede af byen og dens befolkning. For en gangs skyld vil jeg — delvis i telegramstil — prøve at give et billede af disse fire dage, som de time for time formede sig for mig, og bliver du forpuistet, undrer det mig ikke, for det blev jeg nemlig også. Men altså:

Gik til kaj kl. 9 fredag d. 27. april under saluterne. Viste journalisten omkring hele formiddagen og snød mig til ind imellem at læse modtagne breve hjemmefra. Kl. 14 afgang til det ene af byens tre universiteter, hvor jeg i steghed holdt foredrag med film om ekspeditionen samt på svarede spørgsmål fra den store forsamling af professorer og studenter. Derpå rundgang i bygningerne og diskussion om biologiske emner med naturfagprofessorerne. Hjem og klæde om og afsted til stående reception, givet af den danske minister i Indien til ære for vort besøg. Til stede var bl. a. Bengaliens guvernør, Mr. Katiu. Bagefter inviteret hjem til en ven (gammel spejder i Chr. IV trop og deltager i primært kursus på Storedam). Til køjs kl. 3.

Lørdag var min fridag, så jeg var på det store marked hele formiddagen, mens værtsholdet i laboratoriet viste hundredvis af studenter og andre interesserede af holdvis. Fik en middagssur og måtte om eftermiddagen i st. f. at tage ud og kigge på byen, køre til det zoologiske fakultet ved et andet universitet og her fortælle om vore hidtidige resultater og besvare nye mængder af spørgsmål. En af studenterne var forresten flokfører og præsenterede sig bagefter, da han så mit embleme; det var desværre den eneste indiske spejder, jeg nåede at hilse på. Så hjem ombord og påbegynde brev hjem, men snart efter afsted i galop til reception i fri luft på plænen foran regeringsbygningen — denne gang var det guvernøren, der inviterede. Derfra til fin middag (kl. 10 om aftenen!) i en elegant klub, med den danske konsul og en anden dansk forretningsmand som værter.

Danske minder i Serampore.

Om søndagen havde ØK arrangeret en interessant udflugt til Serampore for alle om bord. Denne by er i dag nærmest forstad til Calcutta og ligger ca. 10 km længere oppe ad floden. Også dér findes en del minder fra den danske kolonisationstid, da stedet hed Fredericksnagore. Kolonien blev anlagt fra Trankebar i 1755 og havde med sin centrale beliggenhed meget stor betydning i de følgende 50 år. Omkring 1800 byggedes en smuk kirke, der senere fornyedes med et højt spir og Chr. VII navnetræk. Ligesom den gamle Galathea's besætning for 100 år siden samlede i denne kirke, således fyldte nu en ny Galathea's

EFTERTRYK OGSA I UDDRAG FORBUDT

marinere det søjleprydede kirkerum og lyste til den indfødte præsts redegørelse for Serampores historie; bagefter kiggede vi oppe fra tårnet ud over de lave husrækker, mellem hvilke der engang havde været talt dansk af indfødte og hvide. Kirkegården er frygteligt forfalden, men endnu lader enkelte af navnene sig dog lyde.

For en 150 år siden grundlagde et par engelske missionærer et kollegium i Serampore, og i 1827 udstedte kong F. VI et kongeligt brev, der gjorde kollegiet til et universitet. Siden da har det været midtpunkt for den protestantiske missionsvirksomhed i Indien, og lagrige studenter over primitive sprog m.m. er udført her. Gennem en portal med otte høje søjler træder man ind i hovedbygningen og når ad en bred trappe, der er skænket af Fr. VI, op til en stor sal, hvor malerier af den daværende kongefamilie og et stort Dannebrogssflag pryder væggene. I det rigtige bibliotek ligger i montre minder fra kollegiets historie, og med særlig ærbødighed fremviste man det gamle håndskrevne brev om oprettelsen, forfattet på dansk og forsynet med kongens underskrift og segl.

Hjemkommet herfra tog vi zoologer til officiel frokost, der blev givet af de stedlige fiskerimyndigheder. Senere på eftermiddagen nåede vi et besøg i en fjern og meget indisk bydel, hvor vi så de mærkelige ceremonier, der ledsager hinduernes ligbrændinger; disse foregår på åbne bål på en plads nær den hellige flod, i hvis mudrede vand asken kastes. Det var også herude jeg fik opsnuset en dejlig rød stemme, som jeg efter en vældig købsliden erhvervede til Hykedam for en forbløffende billig penge.

Travilheden kulminerer!

Så kom den sidste dag, der blev den mest anstrengende. Kl. 9 besøg om bord af guvernøren himself, der med stor interesse besøgte laboratoriet og de udstillede dybhavsdyr. Samtidig reportage til den indiske radio og udtalelser om de mest prominente af dyrene. Derefter omvisning og de samme og de samme forklaringer for hold efter hold af nye besøgende, studenter osv. Efter frokost på posthuset, hjem igen og afgang til det tredje universitet; her foretog for en meget repræsentativ forsamling på ca. 300 mennesker med den bengalske førsteminister og præsidenten for videnskaberens selskab i spidsen — uha! Foredragets titel (»Betingelserne for »Becanddybderne«) havde jeg fået at vide en halv time forinden —!

Var godt træet, men måtte af sted til meget stort cocktail-party i byens fineste klub, hvor den danske minister igen var vært. Sluttede af i konsulsens gæstfri hjem, hvor man omsider kunne slappe af og tale dansk igen!

Næste morgen kl. halv seks afgik vi så fra Calcutta efter fire, tår man nok sige, hektiske dage, har siden da haft om-

Et tempel i Bangkok

fattende trawlinger og mange bundprøver. I morgen løber vi ind til Nicobarerne, og uden tvivl vil mødet med de primitive beboere på disse fjerne øer, hvor adskillige danske kolonisationsforsøg led så kranks en skæbne, blive et af turens absolutte højdepunkter.

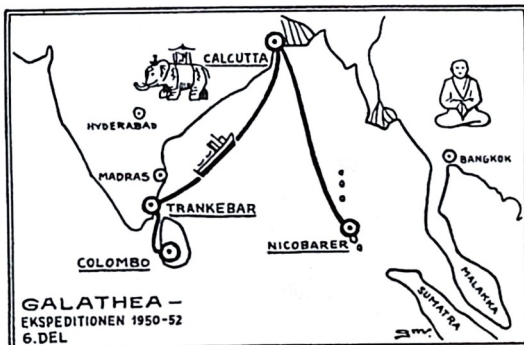
Nu får vi se....

7. REJSEBREV

20 sømil sv for Manila, Philippinerne, 1 juli 1951.

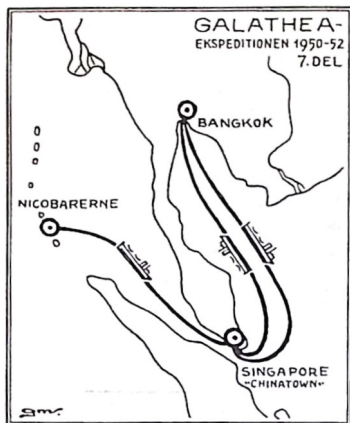
Nicobarerne — et mørkt kapitel i dansk kolonihistorie

Sidste gang, I hørte fra Galathea, stod vi for at skulle aflegge besøg på Nicobarerne, der ligger i det indiske Ocean mellem Burma og Sumatra. Disse frugtbare, tropiske øer er indbegrebet af tragedie og fejlsagte forhåbninger i dansk kolonipolitik. Igennem lange perioder var der fremgang og økonomisk opblomstring i de øvrige gamle danske tropekolonier, Guldkysten, Trankebar, Serampore og Vestindien (af hvilke vi jo allerede har besøgt de tre førstnævnte med Galathea). Men intet af de fire kolonisationsforsøg, der fra dansk side foretoges på de frodige Nicobarer, blev af lang varighed — hver gang måtte selv den stejleste pionerånd give op over for den frygteligste af tropernes sygdomme, malarian, der herneadede rasede i form af den særligt ondartede Nicobarfeber, og først i de seneste tiår har man fundet virkeligt effektive midler mod denne svøbe.

GALATHEA — EKSPEDITIONEN 1950-52 6. DEL

Ogruppen omfatter 12 beboede og 7 større, ubeboede øer, der tilsammen dækker et areal som Lolland-Falster. På de steder, hvor den tropiske regnskov er ryddet, dyrkes især kokos, tobak og betel. Befolkningen består i det væsentlige af malayer, og helt op til vore dage har nicobarerne bevaret deres tro på ånder, iv'ier, som de mener er deres dødes sjæle. Når et menneske dør, kan det ske, at hans ivi tager bolig i en af de overlevende, hvilket viser sig ved angreb af malaria eller lign. uheldige hændelser. For at beskytte sig mod iv'ierne, anbringer man trold- og menneskelignende træfigurer i hytterne, og man giver den døde hans ejendele samt føde og drikkevarer med i graven for derigennem at lokke iv'ien til også fremtidig at forblive hos den afdøde.

For rigtigt at understrege overfor den frygtede ivi, at det slet ikke kan betale sig for denne at hjemsoge de overlevende, vedtager disse at afholde sig fra et eller flere af de daglige nærings- eller nydel-

sesmidler; sønnen spiser f. eks. ikke fisk, en af døtrene ikke bananer og en anden datter ikke den nicobarske nationalret, en slags pasta af skrupalpalmens frugter, en onkel, der er ivrig ryger, holder sig fjært fra tobak, og en nær ven forsøger heroisk den højt elskede palmevin. Denne påtvungne afholdenhed varer så, indtil der kan afholdes en dødsfest for den afdøde, hvorom jeg skal fortælle nærmere senere.

Galathea ankrer i Galatheabugten —

Forinden vil jeg ganske kort berette lidt om vore øvrige, mangartede oplevelser på disse, den dag i dag meget lidt kendte øer. En smeltende hed majmorgen løb Galathea ind i Nancovry havn, en stor bugt eller rettere et sund mellem de to øer Kamorta og Nancovry. På begge sider af dette sund, der med sine mange vige danner en fortrinlig naturlig havn, havde der for 100-200 år siden på forskellige tidspunkter ligget danske kolonisteder. Omgivelseerne så ud som dengang, og det var svært at tænke på, at disse idylliske, skovklædte næs og frodige bakkegrader havde været vidne til så mange landsmænds hurtige eller langsomme hentæring under en brændende tropesol og i en fugtig, febersvanger luft....

Vi var i land på de steder, hvor kolonierne havde ligget, for at se os om, fotografere og indsamle dyr og etnografiske ting til Nationalmuseet. Ved hjælp af beskrivelser i gamle bøger lykkedes det os at opspore fundamentene af husene fra en kolonisation, foretaget af hærnhutske missionærer i 1770'erne og 80'erne. Tretved boede dronningen, herskerinden over landsbyen Malacca og den fornemste person på Nancovry og omliggende øer. Det var en vennelsel dame, travlig og tandløs, som blev lykkelig over foruden mange andre gode sager at få foræret et fint navneskilt med ordet GALATHEA i (næsten) guldbogstaver til minde om vort besøg. Hun kvitterede ved at skænke os mængder af frugt m. m. samt to udriggerkanoer, den ene endda med sejl og underskrev sig i skibets gæstebog med et fint fingeraftryk — det var nu hendes måde at »skrive« sit navn på!

Den følgende eftermiddag ankrede Galathea op i Galatheabugten, som ligger på sydskysten af den Stor Nicobar. Bugten har sit navn fra den gamle, danske korvet Galathea, der for godt 100 år siden gik rundt

om jorden, og hvis opgave det bl. a. var at udforske Nicobarerne med et nyt kolonisationsforsøg for øje. Dette forsøg blev da også foretaget, men fik et lige så trist forløb som de tre foregående, og nogle år senere, i 1869, overlevede Nicobarerne uden vedværelse til englænderne.

Vi forsøgte forgæves pr. båd at trænge op ad Galatheafloden, der for 100 år siden var blevet udforsket af 30 mand, der alle bagefter var blevet syge, og fire havde endda måttet betale med livet. Trods den svære dønnings, der stod ind i bugten, lykkedes det os dog at komme i land, og vi var nogle stykker, der kiggede længselsfuldt op ad den brede Galatheaflod, der kom dovent glidende inde fra Stor Nicobars ende i 1951 ganske ukendte indre.

Endelig gik vi den næste morgen i land på en lille ø, Kondul, hvor vi var låbet ind for at købe endnu en udriggerkano. Ikke alene lykkedes det at erhverve en stor, pragtfuld en for den enorme sum af 37 kr. og 50 øre i danske penge, men derudover fik vi for gode ord og ringe betaling os en meget fin etnografisk samling af de i tidligere omgivelser træffelige (enkelte i legemsstørrelse), husgeråd, våben m. m.

Til kranie-dødsfest i Mosholt!

Det var, mens vi lå natten over i Nancovry, at 12 af os havde det enestående held at få tilladelse til — sammen med en engelsktalende tolk — at aflægge besøg ved en dødsfest, der afholdtes til ære for en rig mand, der var død et årstid i forvejen. Efter en dramatisk natlig motorbådstur ca. 15 km op langs Kamortas østkyst, hist og her gennem snævre kanaler i koralrevet, ankom vi til landsbyen Mosholt, hvor festen afholdtes. Den sidste sejlsold ind over revet foregik i forudoms krigskanoer med høje, udskaarne stævne og smykkede med flag og vimpler. Mens vi langsomt gled mod land, dukkede lidt efter lidt et malerisk og fremmedartet sceneri frem af det fløjlsbløde mørke. Belyst af det flakkende skær fra talrige fakler stod et stort antal mørkhudede nicobarere i strandkanten for at tage imod os. Bag dem bøjede de skønne kokospalmer sig græcist over de store, kibuformede hytter, byggede på høje pæle og tækkede med palmeblade. Og det hele spejlede sig i det blåkistte, natsorte vand, der endnu skilte os fra kysten og eventyret.

Efter at være kommet i land hilste vi på værten, en søn af den afdøde, og overrakte ham vore gaver, hvorpå han førte os til den blomstersmykkede hytte, hvor festen afholdtes. Hvad vi her fik at se, var så fantastisk, at jeg flere gange måtte benytte det gamle trick med at knibe mig i armen for at forvisse mig om, at jeg ikke drømte. — Belyst af kokosolie-lampers svage skin sad i to rundkredse på det rummelige gulv 14 kvinder og unge piger samt en enkelt mand i skræderstilling, og i skødet holdt hver af dem et kastanjebrunt, men iøvrigt velbevaret menneskekranie! Kun kranienes uhyggelige ansigter med de tomme øjenhuler samt nakkerne var synlige. Resten var dækket af brogede tøjer, der i flere lag var viklet om kranierne.

Men mærkeligst var dog hovedbeklædningerne. De fleste kranier havde en lagkæglignende hovedprydel med et flettet bæst, beklædt med rødt og hvidt tøj og forsynet med et stativ, hvori der hang en udsøgt samling af sølvskeer, papirsblomster, armbånd, gennemhullede mønter, et enkelt sted et bundt sikkerhedsnåle og i et andet tilfælde et bundt nøgler. Andre kranier var prydet med de hjelme, der bruges ved nicobarernes fægtekampe, et enkelt bar en med sølvskeer dekoreret trofæhjel, og endelig var et, sandsynligvis særlig fornemt kranie, forsynet med — en sort europæisk høj hat af den gode gamle slags.

Vi fik udpeget kranierne af værtens far og mor samt en afdød søster og fik at vide, at den eneste siddende mand i skødet havde kraniet af sir hustru, som han havde mistet for kun et halvt år siden.

To kranier, det tilvenstre prydet med skeer i en hjem til fægtekampe, det andet med en europæisk cylindrerhat. Copyright Hakon Mielche

Hvad ligger der bagved?

Men hvad er nu meningen med opgravningen af de jordiske levninger af afdøde slægtninge og denne, i vore øjne makabre præsentation af kranierne ved en fest?

Forklaringen skal søges i det ovennævnte tro på ånder. Disse fester afholdes nemlig for at behage de afdøde liv'er og for at vise disse, hvor højt man agter de døde. Derfor var der også sat mad og drikkevarer frem til kranierne, og nu og da brød kvinderne ind i hjerteskerende gråd og klingerib, og lærerne skrymmede dem ned ad ryggen. Også mændene deltog »underholdningen« ved at danse en mærkelig runddans, alt imens de med hæse stemmer synger en monotom sang. At der imidlertid også er tænkt på de levende fæstdeltagere, der samles langvejs fra til disse flerdays fester, derom vidnede de uhyre mængder af fødevarer, der overalt hang ned fra hyttens kuplede loft. Hele vejen rundt rækkede på række af kokosnødder, hist de kartoffelagtige yamsknolde, her de tørnede jackfruits, derovre banan-klaser, derhenne nyælige pakker med skrupepalmepasta og mange steder meget stærkt lugtende lunser af kød og svineindvolde, der kildede en i nakken, når man ikke så sig for.

Under vort ophold i hytten fik vi lov til at tage en serie enestående fotografier — både i sort-hvidt og farve — af dette skuespil, som de færreste hvide mennesker har fået at se. Også en ståtabel optagelse til Etnografisk Museums pladearkiv lykkedes det os at få gennemført.

Singapore, Østens Gibraltar

Imidlertid skal der også være plads til at fortælle jer lidt om Singapore og Bangkok, de to store byer herude, vi har besøgt siden da.

Opholdet i Singapore blev af længere varighed, end selv de mest pessimistiske havde tænkt sig. Da vi kom dertil midt i maj, var der vrøvl med elektromotoren i vort store trawlspliv, uden hvilken vi er ganske hjælpeløse, hvad fiskerier på dybt vand angår. Derfor fik vi ind til det store civile værft, hvor det i løbet af tre uger lykkedes for værftets folk at udelagge motoren så grundigt, at vi måtte sende den til den britiske flådes værft i Singapore og selv i mellemtiden dampe til Bangkok for at udnytte tiden.

Selv om vi alle længtes efter at komme ud og tage fat igen på de store dybder, var Singapore ikke det værste sted, man kunne opholde sig under tre ugers tvungent fangenskab. Som Gibraltar vogter Middelhavet, vogter Singapore vejen ud til det fjerne Østen, og den er Englands stærkeste fæstning i disse områder. Dette hindrede dog ikke, at japanerne under krigen erobrede den, fordi de kom »ad bagdøren«, dvs. ned gennem Malaccahalvøens urskov og over det smalle sund, der skiller øen, hvorpå byen ligger, fra fastlandet nordfor. Som i de fleste andre handelsbyer herude, har en masse kinesere slået sig ned her, har overtaget størsteparten af handelen og præger i høj grad Singapore.

Man kunne ikke blive træt af at gå på opdagelse i China Town, hvor der dag og nat og især i aften timerne udfolder sig et vældigt liv. Så at sige alt foregår i fri luft, på gaden eller i butikens og værkstedets åbne ud til gaden. I de snævre gyder er himlen næsten formørket af de utrolige mængder af vasketøj, der hænger og vifter på lange plinde, der er stukket ud af vinduerne. Og nede på gaden vrimer det med mennesker. Myriader af skovpødsle børn i ingenting løber rundt mellem gadesælgerne, som forhandler alverdens ting fra europæisk godtkøbskram til mystisk kinesisk medicin, såsom knuste dyretænder, tørrede firben og abehænder, spåner af næsehorns trekantede horn og talløse absolut udefinerbare mærkværdigheder. Interessant er også de kinesiske begravelsesforretninger, hvor man for en ganske billig pris kan erhverve røgelsespinde og papirpiger, som de efterladte afbrænder foran kisten

for at give den døde noget med at købe for hinsides.

Kinesisk kokkerering

Men det allersjoveste er dog at iagttage kineserne lave mad og bagetier så sig ned på den store larmende markedsplads eller ved en tilfældig gadekøks transportable køkken og restaurant og så bare tage for sig af retterne. Med et mesterligt håndslag, erhvervet gennem et langt liv blandt pøtter og pander, jonglerer de uforstyrrelige kokke med de uendelige mængder af ingredienser, der indgår i en god kinesisk middag, jeg med aldrig svigtende oplagthed satte til livs i de dage, var mig aldeles ubekendt, men hovedbestanddelene af en og anden ret har jeg dog fået greje på. Jeg nævner i flæng: hajfinnesuppe, salangansuppe, kogt på spiselige fuglereder, fisk i utallige forklædnings, krabbesalat og ristede krabbeæg, rejer på 101 måder, helstegt, bedårerne pattengris, stuvede blæksprutter, bambusskud, de søreste svamperetter, årgamle æg og endelig som grundsubstans ris, og atter ris eller malmee, en slags spaghetti. Alt dette — undtagen i lige suppen balanceret indenbords — pr. spisepinde med en adræthed, der voksede stærkt med øvelsen! Nuvel, Singapore var også andet end kinesere og mad, men en kinesiskpræget by er noget for sig selv — og så en undskyldning til dem, der ikke kan lide kinesere eller mad!

Zoologisk lå vi ingenlunde på den lade side i de tre uger. Bortset fra studiet af de talrige dyrerester i de kinesiske retter gik vi på jagt efter havdyr til vore samlinger — på korallrev, på mudderflader, på bunden af Singaporebugten (v. hj. a. trawl) og under besøg på de interessante fiskerfælder, kelong som de hedder på malaysisk. De er bygget efter samme princip som de danske bundgarmsnet: vinkelret ud fra kysten en lang række pæle, der gennem et fældeksystem fører fiskene ind i en slags gård yderst ude. Her tiltrekkes fisk og blæksprutter om natten af en stærk benzylg og svømmen ind over et net, der hviler på bunden af »gården«. 5-10 gange i nattens løb hæves nettet ved et hejseværk til overfladen, så de dyr, der befinder sig over nettet, kan fanges. Når der er rigtig gang i det, koges fiskene med det samme ude på kelongen, idet hele fiskerfamilien bor i en pælehytte ved siden af fælden.

Gummi og banditter

Som nævnt benyttede vi en del af den ufrivillige ventetid i Singapore til et besøg i Bangkok. Undervejs var vi i land ved en ensonst beliggende dansk gummiplantage

En yndig slamesisk tempeldanserinde

midt på Malaccahalvøens østkyst for at ekspeditionens fotograf kunne optage billeder til Dansk Skolefilm. På vej gennem den vidtstrakte plantage blev vi eskorteret af en jepp fuld af politisoldater med strittende maskinpistoler, fordi plantagen til stadighed er udsat for angreb af kommunistbander. Tæt ved gummiabrikken så vi således resterne af en by med 34 arbejderboliger, som en bande på 50 mand fornylig havde nedbrændt, og få dage før havde de hugget en masse gummitræer om som sabotage. Vi var tre, der blev efterladt et sted i plantagen ved en fredelig bæk for at fange dyr, og vi greb os selv i nu og da at kigge nervøst bagud over skulderen, for vi var jo langt uden for rækkevidden af Galathea's salutkanoner!

Fortræktes i næste nummer

Gadeliv i Singapores kineserby

ULVE SIDERNE

Sporfinder hjælper dig med duelighedstegnene

Inden det bliver så koldt, at alle dyr og fugle skjuler sig, og alle træer og blomster mister deres kønne udseende, skulle du prøve at tage duelighedstegnet

IAGTTAGER

Du skal

- 1) efter egen iagttagelse have skrevet 3 rapporter over 3 vildtlevende dyr eller fugle,
- 2) kende 20 danske træer og blomster af navn og udseende.
- 3) kunne følge et spor (papir, landemærker, farver, spejdetegn og kompas).
- 4) kunne beskrive et menneske eller en stue efter 5 minutters iagttagelse.

Det første punkt er ikke ganske let, og jeg tror roligt, at jeg kan garantere for, at du ikke kan tage det på en flok-tur. Der vil være altfor megen støj og uro til, at du kan komme et dyr på så nært hold, at du rigtig kan studere det. Nej, du må tage af sted alene eller sammen med en enkelt kammerat og finde dig et sted i kan anbringe dig musestille, mens du venter på, at dyr eller fugle slår sig

ned i nærheden. Så udvælger du dig een, hvis bevægelser og færden du nøje følger, og skriver en rapport om den. Glem ikke at skrive, hvor og når, du så dyret.

Følg denne vej: →

Følg ikke denne vej: X eller ↖ (kodille-gab)

Vadested: ≠

Brev skjult: □ →

Brev skjult 10 m herfra: □ →

Jeg er gået hjem: ⊙ (indianeren i sit telt)

Når du skal tage punkt 4, så husk at bruge øjnene og forstanden i de 5 minutter, du får til iagttagelsen, og lad være med at tro, du kan huske det hele efter 2 minutters forløb. Bagefter skal du jo kunne give en fin forklaring på, hvad du har set.

— Og jeg synes altså, at du skulle begynde med det samme, så du kan få duelighedstegnet i år.

God jagt!

Sporfinder.

Alle tolv

Bagheera, BF Jørgen Troest,
Moseflokk

Ikki, BF Mogens Kamp,
3. Godthåb flok.

Du skal kende 20 danske træer og blomster, og det kan du simpelt-hen lære ved at være opmærksom i botaniktimerne og på wood-craftturene. Du kan også tage på små private ture og samle blomster og blade, hvis navne du kan få opklaret gennem bøger eller ved at spørge din ulvefører.

Din flokfører vil sikkert gerne lægge en spørvelse for dig, så du kan klare det tredje punkt. Spejdetegnene er følgende:

IX: medlem nr. 7: den blinde passager.

(På en sommertur med et skib finder »blå« en »blind« passager, en 12 års dreng, der var flygtet fra sit hjem, da han blev mishandlet af sin far. Giraffen og Egern vil hjælpe ham og opsøger hans hjem).

Uforfærdet begav Giraffen og Egern sig på ekspedition ud på det sorteste Vesterbro. Leo, det var den blinde passagers navn, boende i 3. baggård ved en skummel Vesterbrogade. Da de med besvær havde fundet stedet, satte Egern sig på den sorte, stinkende trappe, hvor rotter uafbrudt gnavede i det rådnede træværk. Giraffen gik kækt op, hun bankede på, men ingen svarede, så gik hun ind i en uhyggelig »entre«, og hun hørte en række høje snorketoner fra stuen. Et grimt syn viste sig for Giraffen, rundt på gulvet mellem væltede ølflasker sov 4 mandfolk, midt på gulvet stod en åben sæk, fyldt med sølvstøv. Det var tydeligt, at det var en tyvehule, hun var kommet til.

Giraffen, der jo kæmpede for en god sag, var uden frygt og vækkede uden tvivl den af de sovende, der mest lignede Leo. Men for et uvejr, der brød løs, da han kom til bevidsthed, først overfusette han Giraffen, så selv roltterne bag panelerne råbte, så vækkede han de tre andre banditter, hvorpå de bandt Giraffen, puttede et snavset tørklæde i munden på hende og smed hende på gulvet i et pulterkammer; derpå forsvandt de alle gennem en lem i trægulvet.

Medens nu Giraffen lå der umælende mellem snavs og skarn, sad Egern nederst for trappen mere og mere urolig, som tiden gik. Endelig gik han op til tyvehulen, men døren var omhyggelig lukket indefra. Så anede Egern uråd; Han hamrede på døren, ingen åbnede den, men hvad var det, der lød nogle sære lyde, snart »skurelyde« og snart »hukkelyde«. Egern opdagede, at de skiftede efter system, nu forstod han, at det var Giraffen, der »morsede« til ham, og snart gik sandheden op for ham, men hvordan bringe hjælp uden at lave opsigst i den skumle baggård.

En mand gik tungt op ad den gamle trappe. Egern, der ønskede at være uset, gik ind i et klædeskab, der stod ved siden af døren ind til tyvehulen; det viste sig at være en god ide. Da Egern greb om en klinge i skabet, svingede bagklædningen og lidt af muren ind til tyvereden til siden, det var åbenbart een af tyvenes mange reserveindgange eller måske nærmere udgange. Egern fandt snart Giraffen og fik hende frigjort.

Sammen undersøgte de nu tyvehulen, alle skabe og gemmesteder var proppet

En nem måde at tegne og dekorere på

Magasinet hjælper dig her med at tegne nogle morsomme negerdrenge og palmer.

Nu skal du se, hvordan det går til.

Først kalkerer du figurerne fra nr. 1 til nr. 7 af ved hjælp af et stykke kalkerpapir. Det er bedst at kalkere det over på et stykke pap eller karton. Så går det lettere med det næste.

Når du har gjort det, klipper du tegningerne ud af pappet, og så kan du bruge de udklippede figu-

»Jeg mødte Baloo og tog ham med!«

med sølvstj og andre tyvekoster. Egern lukkede den mystiske lem op i gulvet. En ram lugt trængte op, og ved at se ned, så de en stige, der førte dybt, dybt ned; de konstaterede, at den endte nede i en kloakledning, der sikkert førte ud i havnen; en glimrende nøddugang for folk med en sort samvittighed.

Giraffen og Egern var fuldt ud klar over, at de uden sentamillit kunne udvirke, at Leo kom til et godt hjem i Skovby, desuden var de på det rene med, at Leo var en brilliant dreng, som slet ikke hørte hjemme i denne tyvehule. Egern synes selvfølgelig, at denne tyvebolig var mægtig spændende, medens Giraffen mere var optaget af, at en god dreng som Leo var vokset op under sådanne forhold. Hun sendte nu Egern til sit indkvarteringssted i København, medens hun selv opsøgte politi og værgeråd og hun fik tilladelse til at tage Leo med til Skovby.

Samme aften rejste Skovby flok hjem efter det bevægede besøg i København. Det blev en munter rejse med sang og fest, heldigvis havde flokken en reserveret jernbanevogn. »De seks« fra »blå« var nu blevet syv, den syvende var Leo, han var lidt bleg og forknytt, men hvor han nød at sidde mellem glade og flinke kammerater; kun Egern og flokføreren kendte hans forhold, og det beholdt de helt for sig selv.

Peter Tini.

Næste gang: Egern og Leo bortføres.

rer til at tegne f. eks. nedenstående negerdrenge og palmer. Figur 1 bruger du til palmegrene og buskads, figur 2 til at tegne palmetræets stamme med, figur 3 til kokosnødderne og kaktussen, figur 4 til 7 til at tegne drengene med.

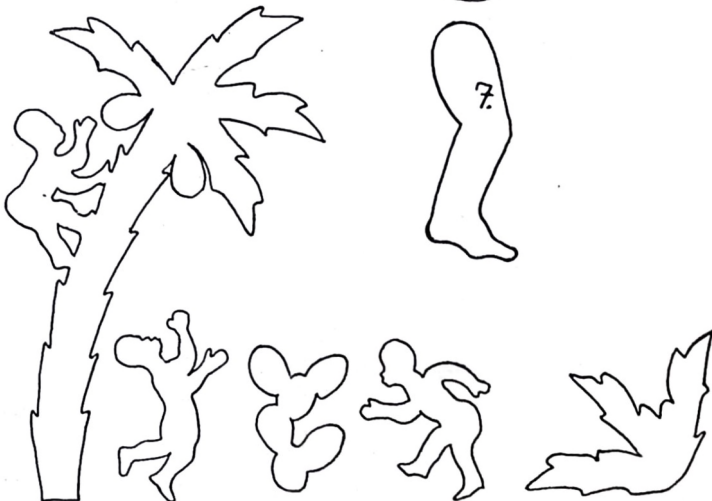
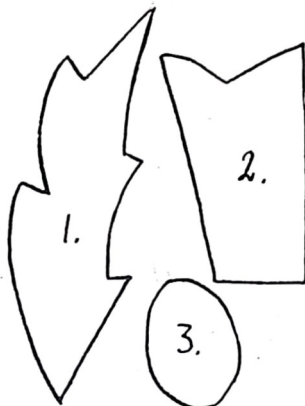
Vi prøver at tegne kokuspalmen: Først tager du figur 2 og tegner en gang udenom den. Så flytter du figuren lidt op, tegner igen, flytter igen, tegner igen osv., ialt 6 gange. Så har du stammen af træet. Foroven tegner du fire gange efter figur nr. 1 og to gange med figur 3. Så er palmetræet i orden, kan du se. Den lille negerdreng tegner du ved hjælp af figurerne 4 til 7 på samme måde. Det er lettest at tegne kroppen først. For at det bliver helt pænt, må tegningen nok farvelægges bagefter.

Men nu skal du høre. Du kan også bruge figurerne til at lave en fin dekoration f. eks. over din seng. Så skal du blot klippe figurerne ud i stedet for at tegne dem af. Til palmetræet skal du således klippe 6 stk. nr. 2 ud, 4 stk. nr. 1, 2 stk. nr. 3, 1 stk. nr. 4, 1 stk. nr. 5, 2 stk. nr. 6 og 2 stk. nr. 7.

De udklippede figurer klister du på et stykke pap tildels oven på hinanden. Bedst er det at bruge farvet papir. Så bliver det vældigt pænt.

God fornøjelse!

Altmuligmanden
(efter det fr. ulveblad Louveteau)

Jå udkig KORPSET RUNDT

Korrespondance

Hvis du kan klare dig på engelsk eller tysk, kan du komme til at skrive med en hollandsk spejder, der er patruljeassistent og 15 år. Han vil helst korrespondere med en katolsk spejder, men det er ingen betingelse. Skriv derom til Danske Spejderes Fællesudvalg, Postbox 44, København K.

Spejderne hjælper syge mennesker

I 1932 blev »Spejdernes og væbnernes frivillige bloddonor-korps« dannet på initiativ af Det Danske Spejderkorps.

Korpsset tæller nu ialt over 15.000 bloddonorer, der frivilligt har stillet sig til rådighed for læger og sygehuse, for at hjælpe syge mennesker, der har brug for overførsel af friskt blod.

Alene i 1950 har korpsset hjulpet i over 16.000 tilfælde og siden starten i 1932 ved ikke mindre end 75.000 tilfælde.

Det er en god hjælp ældre spejdere og væbnere her yder. Så snart du fylder 18 år kan du også hjælpe ved at melde dig til bloddonor-korps i din by.

Gadenavne —

er ikke ukendte for spejdere. Vi kender dem fra byøvelser, stifinder, ordonnans m. m., men i Karup er forholdet helt anderledes. Her har man nemlig indtil nu ikke haft nogle gadenavne. Men sognerådet udskrev en præmiekonkurrence om de bedste navne. Og hvem besvarede dem? Spejderne — naturligvis. Og 1. Karup trop hentede førstepræmien, og nu er man ved at sætte navne på gaderne i Karup. Tænk på det, når du engang tar en cykeltur over den jydsk hede!

Gode ønsker....

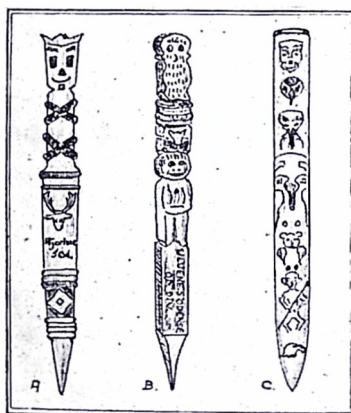
med meget mere ville 2. Odense trop sende til deres gode venner i 3. Østerbro, og de bad radioens ønskekonzert om at spille »Hyp lille lotte« til ære for Østerbroerne. Desværre kom den ikke med i programmet og Odenseanerne må trøste sig med at have ydet et bidrag til Giro 413. På samme måde gik det Magasinets Falkepatrulje, der ville sende en hilsen til eks. — lejrchefen, Jens Hvass, med korpslejrangen. Bedre held næste gang!

Esperanto

Vi bliver ved det internationale. Sejer skriver og meddeler, at der også i år oprettes kursus i Esperanto. Da sproget er let at lære og logisk, både hvad skrift og tale angår, mener han, at det må være noget for de spejdere, der ønsker at få glæde af at korrespondere med udenlandske spejdere.

Det må det være. Bed jeres tropsfører om at sætte sig i forbindelse med den lokale esperantistforening eller med den danske repræsentant for Spejdernes Esperantist Liga — nemt at forkorte til S. E. L., adresse Eskild Svane, Viggo Rothesvej 40, Charlottenlund.

Held og lykke med det!

Totemstokke

Så må vi tilbage til korpslejren og det var jo til at forudse, at der ville komme efterlysninger efter forliste eller forsvundne totemstokke, hvordan de så end er forsvundet. 5. Odense trop melder sig og søger ikke efter mindre end tre — efter tegningerne at dømme — meget fine totemstokke, tilhørende henholdsvis Hjortene (færniseret med blå, røde, grønne og gule farver mrk. Hjorte — 5. Od. — Odense divisionen), Ulvene (nærmest flad, gule, grønne og røde farver, mrk. Ulvene, 5. Odense OD., Div.) og Ørnene (meget mørkeviolett bundfarve mrk. Ørnene, Femte Odense Sct. Georgstrop, Odense Divisionen) — udført i ældste danske runer. Hvis du har set dem et sted, send dem da hurtigst til Jørgen Einer Raaen Rasmussen, Stærmoses Efterfølger, Odense.

En tur till Bornholm

Sct. Laurenti trop og flok har været en tur på bornholm i sommerferien og derom beretter B. C. bl. a. følgende:

Vi sejlede (og prøvede søsygens kvaler) med MS Nordbornholm til Nexø, hvor vi op slog vort hovedkvarter på Balka Strand 3 km udenfor byen.

Vi havde i løbet af sommerlejren rundture på øen og besøgt de fleste seværdigheder. I lejren dyrkede vi lejr sport og afholdt en olympiade. Hver morgen blev der læst messe i lejren af tropskapellänen.

Der var 35 deltagere i lejren, og alle har fået et stort udbytte af turene rundt på den pragtfulde klippe, ligesom vi har moret os fortræffeligt.

Efter ferien har vi udgivet en lejravis, »Den røgede Bornholmer«. Lejravisen er på 36 sider og illustreret. B.C.

»Panden er varm. Du må godt komme med fisken!«

5. Århus trop i Finland

Til lejr i Finland

Medens alle vi andre var i Grenaa i sommer, tog 24 spejdere fra 2. Århus trop (den med Sotopungo, I ved!) til Finland for at deltage i Finlands svenske Scout-förbundslejr, »Lemlaxlejr« ca. 35 km syd for Åbo. Hista sender mig et billede af troppen sammen med finske spejderkammerater og beretter bl. a. følgende:

Vi rejste over Stockholm og efter 2 døgn rejse var vi i Åbo. Her tog vi straks med en bus til lejrpladsen. Lejren var begyndt dagen før, og da vi skulle være færdige til åbningen kl. 2 samme dag, vi ankom, havde vi jo ikke mange timer til at gøre os klare på. Det lykkedes os dog at få det meste i orden. Uvnt for os, var det at få lov frit at fælde alle de træer, vi skulle bruge. Dette satte sit spor på lejrarbejderne. De var solide og stærke. En tropslejr, indhegnet med svære granstammer, ser man jo ikke tit i Danmark. Åbningstalen blev holdt af Finlands socialminister R. Törnqvist og efter talen gik Finlands, Sverrigs og Danmarks flag til tops. I lejren deltog ca. 280 finske spejdere, 3 svenske og os fra Danmark. Søndagen gik med at skaffe sig kammerater og med lejrindretning. Om mandagen var der sportskampe. Det eneste vi placerede os i toppen med, var tovtækning. Vi kom i finalen, men kunne ikke klare finnerne. Om tirsdagen var der good-turn. Vi skulle fælde træer og rense skoven omkring lejren. En af vore mindste spejdere, Peter Kanin, havde nogle dage før afrejsen brækket højre arm, men formåede dog med venstre at fælde ikke mindre end 60 træer, dog af de mindste. Om onsdagen var vi på udflugt til et gammelt slot, Qvilda slott, og om torsdagen var vi på skærgårdsudflugt, der betog os alle. Vi havde næppe troet at skulle opleve noget så skønt. Vi sejlede mellem hundreder af små øer, alle

NYE DAVNE TIL

ÆRES SIDEN

RIDDERE

1. Ordrup trop:
PF Svend Olav Clemmensen
PF Carl Fox- Maule
PF Niels G. Bardenfleth
PA Ole Stilling
PA Hans Tovborg-Jensen
Axel Siesbye
Peter Bartsch
Jørgen Bagge
6. Godthåb trop:
Finn Andreasen
Gunnar Hauerberg
5. Odense trop:
PF Ib Israelsen
1. Nyboder
Benny Bidstrup
Carl Bryld

VÆBDE

1. Ordrup trop:
Mikkel Slesbager
Ole Ellern
Sven Erik Pelch
John Godtfredsen
1. Nyboder trop:
Ib Christensen
Stein Dupont
- Leotroppen
PF Arthur Sønderlev

1. KL. SPEJDERE

1. Ordrup trop:
PF Niels G. Bardenfleth
PA Bent Pedersen
PA Svend Pedersen
Axel Siesbye
Peter Bartsch
Jørgen Bagge
5. Odense trop:
PF Flemming Løvstrøm
- Leotroppen
PF Kurt Vintov

BLEV Din TROP NÆVNT DENNE GANG?

Gå på woodcraft-tur i plovturen

Overalt i Danmark er efterårspløjningen nu i gang, alle steder forsvinder de gullige stubmarker, og landets frugtbare muld kommer frem.

Når man går gennem en plovfur, vil man straks bemærke det rige dyreliv; det er både krager, råger, måger, støer og agerhøns,

bevoksede med nåletræer. Om fredagen var der terrænøvelse og lørdagen gik med svømmekonkurrencer, søndag med lejrbyrddning og kammeratlig samvær. På alle måder var »Lemlaxlejr 1951« fin. Et dejligt vejr var det under hele lejrtiden, og der var fin badeplads. Vor lejrplads lå fint, sol hele dagen og den fineste udsigt man kan tænke sig. Lejrbålene var fyldt med godt spejderhumør, og vi fik sunget en masse. Om mandagen begyndte troppene at drage afsted, men vi havde endnu nogle dage tilbage. Om middagen kørte vi tilbage til Åbo, og blev her indlogeret på vandrehjemmet. De følgende dage besøgte vi Åbo's seværdigheder, domkirken, skibsværftet, den gamle by og mange andre skønne steder. Et besøg i en finsk badstue blev en stor oplevelse for os alle. Det kneb tit med sproget. Der er kun 11.000 svensktalende indb. og 95.000 finstaltende i Åbo. Det finske var der jo ingen af os der kunne klare, og det gav mange pudsige optrin i de butikker, hvor vi kom.

der følger efter ploven for at tage de store lækre orme, som muldfjælden bringer frem i dagens lys.

Det er de mærkeligste ting, man kan få at se, når man går bag ploven — har nogen af jer vidst, at lærken kan flytte sine unger — jeg har selv set det. Hunnen skubber en unge op på ryggen af hannen, der ligger på jorden med udbredte vinger, og denne kan så flyve indtil 50 m væk med ungen, for så at vende tilbage efter den næste. Jeg har også set en flok krager overfalde en enlig hare, jeg har set ræven genne sine unger i hulen. Véd I forresten, hvorledes man kan se, om det er en han- eller en hunræv, der opdrager ungerne? Er der en bunke udgravede musehuller i nærheden af hulen, kan I være sikre på, at det er en hunræv med unger, thi en han ville aldrig tilade, at ungerne gravede i hulens nærhed.

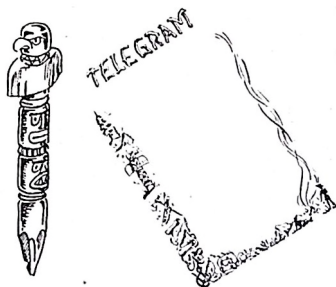
Når man pløjer, kan man også komme til at pløje igennem et musebo. Her kan være indtil en snes lyserøde unger på størrelse med et led på en finger. Disse flytter moderen, hvis hun kan nå det, eller det hænder, at hun æder dem i forskrækkelse over indgrebet i boet.

Foruden det interessante dyreliv, der hersker i plovturen, findes også andre ting under pløjningen. Således fandt en kammerat og jeg engang et øksehoved og en spydspids, som var meget omhyggeligt forarbejdet i flint.

Skulle I komme ud på landet i efterårsferien, så prøv selv at følge efter en plov og gør jeres egne studier — I vil ikke fortryde det.

KONFIRMATIONSGAVER

*små eller store — vi har ideer
og netop de ting spejdere ønsker sig*

Konfirmanden skal have et spejdertelegram!

Fine spejdertelegrammer med konvolut 0.50 — 1.00. Den store nyhed i år: totempæl med telegram. Du kan se den på tegningen — den fås i rød, grøn og blå — den er håndmalet og inden i er et telegram som tegningen kr. 5.85.

En oplagt patruljehilsen til din kammerat — lad den gå pr. stafet — det er en spejderhilsen.

Konfirmanden skal have fest!

Vi har den rigtige sangskjuler — en totempæl som tegningen med plads til ca. 25 sange. Fås i farverne rød, blå og grøn — håndmalet i flotte farver og dekorationer — den er spejderpræget ..... kr. 9.85

Oblater i guld- eller sølvpapir til at sprede over dugen og til servietterne. Æske m. 35 stk. 0.50.

Benyt skotøjsrabatkortene til svære spejdersko

Konfirmanden skal have en spejdergave!

Silvakompasser — verdens bedste .... kr. 22.50 — 27.50 — 40.00

Terrakompass med plasticlineal uden vædske ..... kr. 5.85

Stenca-signaturbestik til træning i korttegning ..... kr. 9.85

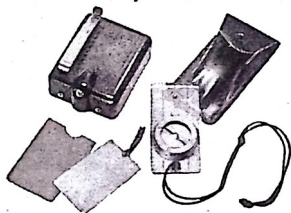
Morseapparat med brummer og blink nyttigt legetøj.... kr. 9.85

Stålspejle i etui med spejderdekoration ..... kr. 3.25 — 3.85

Soveposer i krøluld — kapok eller dun .. fra kr. 65.00 til 130.00

Rygsække og meiser — godk. af korpset.. fra kr. 28.00 til 78.00

Skuldertasker i den rigtige khakifarve .. fra kr. 7.85 til 12.85

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

Spejdernes Magasin
Redaktør: Erik Jessen,
Troldehøj, Åbenrå.

Spejdersport
Redaktør: Adjunkt Svend Ranvig,
Søgade 3, Sørg.

Nørre Farimagsgade 39
København K., tlf. Palæ 4526
Eksp. kl. 9—17½, fredag 9—19, lørdag 9—14
Odense: Klostervej 19, telf. 12.418
Århus: Østergade 26, tlf. 13.613
Depotet er korpsets egen forretning og
giver bonus til korpsets afdelinger

Korpskontor
Fiolstræde 19, København K.,
Telefon Palæ 5711 . Kontortid kl.
8—16, lørdag kl. 8—12. Giro 2284

Begge blades ekspedition:
Korpskontoret.